

- И помнатъ заповѣди-тѣ мѣ за да ги испознаватъ.
 19 Господь постави прѣстола-тъ си на небе-то,
 И царство-то мѣ владѣе надъ всичко.
 20 Благославяйте Господа, *вси* ангели негови,
 Сиани съ крѣпость, които испознаватъ слово-то мѣ,
 Като сазшате гласъ-тъ на слово-то мѣ.
 21 Благославяйте Господа, всички силы неговы :
 Сазгы негови, които испознаватъ воля-тъ мѣ.
 22 Благославяйте Господа, всички дѣла неговы,
 Въ всяко мѣсто на владычество-то мѣ.
 Благославяй, душе моя, Господа.

ПСЯЛОМЪ 104. (по Слав. рѣг.)

- 1 БЛАГОСЛАВЯЙ, душе моя, Господа :
 Господи Боже мой, възвеличилъ си ся много :
 Съ честь и съ великолѣпїе си облаченъ.
 2 Ты който ся облачашъ съ видѣлиня като съ дрехъ,
 И простирашъ небе-то като спонъ :
 3 Който градишъ надъ воды прѣвыспренни-тѣ си се-
 ленїа,
 Правишъ облацы-тѣ свои колесницъ,
 И ходишъ на крила-та на вѣтри-тъ.
 4 Който правишъ ангелы-тѣ си дѣхове,
 И сазгы-тѣ си пламькы огненъ,
 5 Който си основалъ земя-тъ на основанїе-то ѱ,
 За да ся не поколевае въ вѣкы вѣка.
 6 Покрываетъ ся ѱ съ безднѣ-тъ, като съ дрехъ :
 Воды-тѣ застаняхъ върхъ планины-тѣ :
 7 Отъ твое-то запрѣченїе побѣгнахъ :
 Отъ гласъ-тъ на грѣмъ-тъ ти ся устрѣмихъ на
 вѣкы.
 8 Възвѣзохъ на планины-тѣ, сѣздохъ въ долове-тѣ,
 На мѣсто-то което си утвърдилъ за тѣхъ.
 9 Положилъ си прѣдѣла, *който* не могатъ да прѣ-
 минатъ,